

0000000000 0000000000 00000000

0000000000 0000000000 000000

0000000000 0000000000 000000 - 000000 00000 00000000000000

000000000000 000000000000 0000 000000000000 0000000000 .000000 - 0000000000000000

கவிதையை நான் ஏன் எழுத விழைந்தேன்.? கவிதை ஏன் என்னை எழுத வதைத்தது? கவிதைக் கும் எனக் குமான உறவு எப்படி வந்தது என்பதை அசுப்போடாகிறபோதுதான் சில அரிய தருணங்களை நினவையுக் குக் கொண்டு வருகிறோம். இல்லையெனில் அவை தனோன்றா நட்சத்திரங்களாக, விழிக் கா விதைகளாக ஆகியிருக்கும். ஓவ்வொரு கவிஞரும் இயற்கையைப் பார்த்திருக்கிறான். இயற்கையும் கவிஞனைப் பார்த்திருக்கிறது.; கவிஞனைப் பாதித்திருக்கிறது. அந்த விளைவின் விளைச்சல்தான் கவிதை. இந்த உணர்வு, தடேல், புரிதல், அறிதலாக விளகுகிறபோது எத்தனையோ மாற்றங்களகைக் கண்டிருக்கிறது; எத்தனையோ வடிவங்களகைக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் எத்தனையோ பெயர்களகைச் சட்டி அழதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கவிதை வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. கவிஞன் வளர்வதால்தான் கவிதையும் வளர்கிறது. “நிலயைமயையே நிலதைத்தது” என்ற உண்மையைக் குறுந்தொகையில் (143) குறிப்பட்டதுபோல் நாம் மாறியிருக்கவணேடும். நாம் மாறியிருந்தால் நம் படபைபும் மாறியிருக்கும். நிலயைக் இரூந்தால் நாம் மரமாக இரூந்துவிடுவோம். மனிதனாக இரூக்கவணேடும். அதே மரத்திலிருந்து அதே காய், அதே கனி. அதே சடியிலிருந்து அதே வண்ணத்தில் அதே பூ, அவ்வளவுதான். தரேடித்தரோக நின்றிவிடுவோம்; நிலதைத்துவிடுவோம். ‘நிலயைக்’ என நான் குறிப்பிடுவது சிந்தனைத்தகைத்ததை. அண்மையில் கவிஞர் சிற்பியின் ‘புஜ்ஜியங்களின் சங்கிலி’ கவிதைத் தொகுப்பைப் படித்தேன் அதில் கிரகைக் குமுனி ஹரொக் ளிடஸ் “நீ உன் கால்களகை

000 00000000
 000000000000
 000000 0000000000
 00000000
 00000000000000
 00000000000000
 00000000 000 00000000 ”

அதாவது கால்களை ஈரப்படுத்துவது பழைய தண்ணீர் ரல்ல. அது புதிய தண்ணீர். நதிபுத்தம் புதிதாய் ஓடிக் கொண்டேயிருக்கிறது. நதி ஓடுவதுமட்டுமே நிலையானது. நதியின் நீர் புதிதானது. கவிஞரும் கவிதையும் அப்படித்தான். நித்தம் புதிதாய்ப் பிறந்து புத்தம் புதிதாய் எழுதவேண்டும்.

நான் தொடக்கத்தில் எப்படி எழுதினேன்? எதை எழுதினேன்? இப்போது எதை எழுதுகிறேன்? கொஞ்சம் யோசிக்கிறபோது கவிதையும் நானும் எவ்வளவு கடந்து வந்துவிட்டோம் என்பது புரிகிறது. ரசித்து எழுதிய காலம்போய் வலித்து எழுதுகிற காலம் வந்திருக்கிறது. பார்த்ததைப் பார்த்தவாறு பரவசத்தோடு பாடினோம். வியந்து வியந்து எழுதினோம். மிகையாக எழுதினோம். இப்போது அப்படி எழுதுவதில்லை. அப்படி எழுத நாட்டமில்லை. மிகையாகக் கூற விரும்பமில்லை. அப்படிப் பாடுவதும் பிபிக் கவில்லை; பாட்கிறவர்களும் பிபிக் கவில்லை. காட்சி சொற்களாவதற்குமுன்பு தனப்படுத்துதல்பட்கிறது மௌனத்தில். அடிமனம், ஆழ்மனம் அதை உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. அது ஒரு மாற்றத்திற்கு ஆளாகி வெளிப்பாட்டு நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது. அங்கயே அது சதெக்கப்படுகிறது. அப்புறம்தான் அது வெளிப்படுகிறது. இப்போது வெளிப்படுத்தும் முறையில் மாற்றம் தெரிகிறது; நிகழ்கிறது. வெளிப்பாட்டே புதுமையாகிறது.

பாரதி சொன்னதுபோல இப்போது 'சொல்புதிது பொருள் புதிது' ஆகிவிடுகிறது. பட்பியலிடமால், பார்த்ததைச் சொல்லாமல், புதுத்திசை காட்டுவதாக அமைந்தால் படிக் கப்பிக் கபயன் நிறுக்கிடும். என்னுடைய அடுத்தக் கவிதைத் தொகுதியின் பெயரே 'அந்த நான் இல்லை நான்' என்பதாகும். கவிதையை இப்படித்தான் எழுதவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு எழுதுவதில்லை. கவிதையின் பாடு பொருளே அதைத் தீர்மானிக்கிறது. வடிவத்தக்கபிட அதுவே முடிவுசெய்கிறது.

சிங்கப்பிரில் இருபது ஆண்டுகளுக்கமலே இருந்து வருகிறேன். சிங்கப்பிரில் தான் கவிதையின் முழுபரிமாணத்தையும் அடைந்தேன். முறையாக மரபுக் கவிதை எழுதினேன். மரபென்றால் எண்சீர் விருத்தம் மட்டும் எழுதாமல் காவடிச்சிந்து, பஹொடை வெண்பா, வெண்பா, அறுசீர் விருத்தம், ஆசிரியப்பா, கும்மிப்பாடல், சிந்து என்று எல்லா வடிவத்திலும் எழுதினேன். காரணம் மரபு எழுதமுடியாமல் தான் புதுக் கவிதை எழுதுகிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை வதைதாரர்கள். மரபு எழுதத் தெரியாத நீயல்ல ஏன் கவிதை எழுதுகிறீர் என்றார்கள். கவிதைக்கு அடிப்படையில்க் கணம் அல்ல சிந்தனை.. சிந்தனை இருந்தால் எந்த இலக்கணச்சட்டத்துக்கூடும் வதைத்துவிடலாம்.. சிந்தனை இல்லாத இலக்கணம் எதையச் சொல்லும்? சிங்கப்பிரில் கவிஞர் பாத் தறேல் இளமாறன் காய்கறிகளை வெண்பாவில் அடக்கி வெண்பா எழுதியிருந்தார். இலக்கணம் தெரிந்தால் அதுபோலச் செய்வலாமே தவிர கவிதை எழுதமுடியாது. அந்தக் குறையைப்போக்க மரபில் எழுதினேன். என்னுடைய முதல் தொகுப்பான 'வியர்வதை தாவரங்கள்' தமிழகத்தில் 1989-ல் வெளியிட்டேன். 1999-ல்

மீ ண்டும் கவிஞர் வரைமுத்து சிங்கப்பிரில் அறிமுகப்படுத்துதினார். அதற்குப்பின்
 என்னுடைய அனதைத்துத் தொகுப்புகளும் சிங்கப்பிரிலிருந்துதான் வளிவந்தது.
 'அந்தநான் இல்லநான்' என்ற தொகுப்பு தமிழகத்திலிருந்து வளிவர இருக்கிறது.
 2008,ஏப்ரல் மாதல் ததீகக் கும் 2011க் கும் இடபைபட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டது.
 எதயும் கவிதயாக் கலாம். திட்டமிட்டும் எழுதலாம். திட்டமிடாமலும்
 எழுதலாம். சிங்கப்பிரில் ஒருநாள் தொலகை காட்சி பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது
 அமசைசர் ஒரு நிறுவனத்திற்கு பரிசு வழங்கினார். அமசைசர் பசும் போது
 குறிப்பிட்டதும் என மனைவி அடிக் கபி குறிப்பிட்டதும் ஒன்றாக இருந்தது. உடனே
 அதை கவிதயாக் கிவிட்டனே. அது தான் :

0000000000 "0000000000 000000000000 "

00 00000000000000 00000000000000
 00 0000000000 000000000000 ...

00 00000000000 00000000000
 00 000000

0 000000000000000000000000 ...
 0 00000000000000000000000000 000000

0 00000000 00000000000000
 0 0000000000 000000000000000000
 000000000000000000 000000000000
 000000

000000000000000000
 000000000000000000000000000000
 0000000000 0000000000000000
 00000000000000000000000000

0000000000 00000000

0000000000000000 0000000000

00000000000000 000000000000
000000000000000000 00000

000000000000000000000000
000000 000000
000000000000 00000000
00000000 00000000
000000000 00000000000000
00000000000 000000000000

0000000000000000
000000000000000000000000000000

0000000 00000000000000
0000000000 0000000000 0000000000
0000000000000
00000000 00000000000000 00000000

000000000 000000000000
000000 0000000000
00000000000000000000

000000000000
0000000000000000

இப்படியும் ஒரு கவிதை எழுதிமுடித்தனே. கவியரசு கண்ணதாசன் சொன்னதுபோல் கரூப்படு பொருளை உரூப்படவபை பது நம்கையில் தான் உள்ளது. கவிஞன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கவணேட்டும்; கற்றுக் கொண்டிருக்கவணேட்டும்: கவனித்துக்கொண்டிருக்கவணேட்டும். வல்லம் வ்வேங்கடபதியின் கவிதை பொருத்தமாக

00000000 0000 00000000 (9)

Written by - பிச்சினிக் காடா இளங்கோ -

Thursday, 02 April 2015 20:26 - Last Updated Friday, 03 April 2015 05:44

அமகிறது:

0000000000 000000000000 0000000000 0000000000
0 0000000000 000000000000 0000000000 0000000000
0000000000 0000000000 0000000000 0000000000
0 00000000000000 000000000000 00000000 0000000000
0000000000 000000000000 0000 00000000
0 0000000000000000 000000000000 00000000 00000000
000000000000 0000000000 00000000 00000000
0 000000000000 00000000000000 0000000000 000000

வரூம் 10)